

22,226. प्रेमसासारवाषणी चतुषो 11,49. — 3) *das Heer des Bundesgenossen* TRIK. H. 790. H. an. MED. — 4) *Mundvorrath(?)*: अज्ञातविवधा-सारतोयशस्यो ब्रजेतु यः। परराष्ट्रे स नो भूयः स्वराष्ट्रमधिगच्छति PĀNĪAT. III,39. तस्मादुर्गं दृढं कृत्वा सुभटासारसंयुतम्। प्राकारपरिखायुक्तं शस्त्रादि-भिरलंकृतम् ॥ 48.

आसाव (von सु, सुनोति mit आ) m. (Soma-) *Trankbereiter*: स्तुक्षोसा-वार्तिथिम् RV. 8,92,10.

आसाव्य part. fut. pass. von सु mit आ P. 3,1,126. Vop. 26,7.

आसिकं (von असि) m. *Schwertkämpfer* P. 4,4,57, Sch.

आसिका (von 2. आस्) f. *die Reihe zu sitzen*: भवत आसिका P. 3,3,114, Sch. Nach dem Sch. zu 108, Vārtt. 1: आसिका *das Sitzen* (bei Angabe der Bedeutung einer Verbalwurzel).

आसिचं (von सिच् mit आ) f. *Schale, Schüssel*: स पूर्णा वंष्ट्यासिचम् RV. 2,37,1. 7,16,11.

आसिधार adj. व्रत = असिधारव्रत (s. u. असिधारा) RAGH. 13,67. KATHĀS. 17,91 (fälschlich असि^०).

आसिनासि und आसिबन्धकि patronn. von असि-नासि und असि-बन्धक gaṇa तौत्वल्यादि zu P. 2,4,61.

आसिसादयिषु (von सद् with आ im desid. vom caus.) adj. *im Begriff anzugreifen*: ० पू रामं त्रमाणास्तदा ययौ R. 6,76,6.

आसीन partic. praes. von 2. आस् (s. d.).

आसीनप्रचलायित (आ^० + प्र^० von चलाय् mit प्र) n. *das Nicken beim Schlaf in sitzender Stellung* RĀĠAN. im ÇKDR.

आसुत् N. einer Gegend gaṇa गृहादि zu P. 4,2,138.

1. आसुति (von सु, सुति mit आ) f. *Erregung, Belebung*: नृध्वज्यो वर्षं आसुतिं दीः RV. 4,104,7. (वृहस्पतिः) पुरु सखि-य आसुतिं करिष्ठः (vgl. Sch. zu P. 5,3,59. 6,4,154) 7,97,7. — Vgl. भूयासुति.

2. आसुति (von सु, सुनोति mit आ) f. *das Abkochen, Abziehen eines Tranks; der auf diese Weise bereitete Trank*: परिष्कृतस्य रसिनं श्यामा-सुतिश्चारुर्मदीय पत्यते RV. 8,1,26. (श्रमे) त्वया मर्तासः स्वदत्त आसुतिम् 2,1,14. यदासुतेः क्रियमाणायाः नेत्रिणं वा व्यानशे AV. 3,7,6. *Distillation* H. 903. — Vgl. घृतासुति, सर्पिरासुति.

आसुतिमत् von आसुति gaṇa मघादि zu P. 4,2,86.

आसुतीय adj. von आसुत् gaṇa गृहादि zu P. 4,2,138.

आसुतीवर्त् (von 2. आसुति) P. 5,2,112. m. 1) *Opferpriester, यज्वन्* (wohl der Soma-Trankbereiter) TRIK. 3,3,381. H. 818. an. 3,44.45. MED. I. 163. — 2) *ein Bereiter oder Verkäufer von berausenden Getränken* TRIK. H. 901. H. an. — 3) *der mit Sclavinnen Handel treibt* (!), कन्या-पालक MED.

आसुर (von असुर) 1) adj. f. ई nach der doppelten Bedeutung von असुर a) *geistig, göttlich*: तनूनपोडुच्यते गर्भं आसुरः RV. 3,29,11. von Varuṇa 5,83,5. आसुरी माया (vgl. P. 4,4,124) VS. 11,69. AV. 3,22,4. — b) *zu den bösen Geistern gehörig, ihnen geweiht, asurisch, dämonisch*: यज्ञा सूर्यं स्वर्भानुस्तमसाविद्यदासुरः RV. 5,40,5.9. नमृचावासुरे सचा 10,131,4. VS. 19,34. कृत्याः AV. 8,5,9. ÇAT. BR. 5,3,2. 4,4,9. प्रताः 13,8,4,5. 2,1. मन्त्र KĀTJ. ÇR. 1,10,14. तस्मादप्यथेहाद्दानमश्नद्धानमयवमानमाहुरासुरो वतेति KHĀND. UP. 8,8,5. विवाह M. 3,21.24.25. 9,197. धर्म 3,31. ०स्व 11,20. पुर ARG. 10,30. जनाः BHAG. 16,7. भाव 7,15. प्रकृति 9,12. संपद् 16,4. योनि 20. PRAB. 113,19. माया MBH. 3,765. तमस् DAÇ. 1,2.

आसुरविप्रलम्भनानि (Sch. = अकृत्यचरणानि) DAÇAK. 64,3 v. u. — 2)

m. a) = असुर ein Asura, gaṇa प्रज्ञादि zu P. 5,4,38. f. आसुरी AV. 4,24,1.2. 7,38,2. AT. BR. 2,22 (dieselbe Belegstelle ist aus Versehen u. असुर 4,a angegeben worden). — b) = आसुरो विवाह (s. u. 1,b) ÇKDR. Bei dieser Heirathsform erkaufte der Bräutigam die Braut, indem er nach M. 3,31 den Verwandten und der Braut soviel giebt, als er vermag. — c) pl. *die Sterne der südlichen Hemisphäre* SŪRJAS. KĀLAS. 355. HAUGHTON. — d) *ein Fürst der Asura* (eines Kriegerstammes) gaṇa पश्चादि zu P. 5,3,117; vgl. Vārtt. 2 zu 4,1,177. — 3) f. ०री a) *Chirurgie* VAIDJ. und ÇABDAK. im ÇKDR. — b) *schwarzer Senf, Sinapis ramosa Roxb.*, AK. 2,9,19. H. 419. — 4) n. a) *Blut* H. 621. — b) *schwarzes Salz* (विडुवणा) RĀĠAN. im ÇKDR.

आसुरायणं (patron. von आसुरि) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 14,5,5,21. 7,2,27. 9,4,33 = BRH. ĀR. UP. 2,6,3. 4,6,3. 6,5,2. WEBER, Lit. 124.136. ०णी f. zu आसुरि P. 4,1,19, Vārtt. 1.

आसुरायणि m. patron. von आसुरायण MBH. 13,255.

आसुरि (patron. von असुर) m. P. 4,1,19, Vārtt. 1. gaṇa तौत्वल्यादि zu P. 2,4,61. N. eines Lehrers ÇAT. BR. 1,6,3,26. 2,1,4,27. 3,4,9. 4,4,2. 6,4,25. 33. 2,17. 4,5,8,14. 14,1,4,33. 5,5,21. 7,3,37. 9,4,33 (= BRH. ĀR. UP. 2,6,3. 4,6,3. 6,5,2). SĀMĀKHAJAK. 70. GAUDAP. zu SĀMĀKHAJAK. 1. WEBER, Lit. 124 u. s. w. Ind. St. 1,430. 433. 434.

आसुरिवासिन् (आ^० + वा^०) m. Bein. des Praçñiputra ÇAT. BR. 14,9,4,33 = BRH. ĀR. UP. 6,5,2.

आसुरीय adj. von Āsuri herrührend: कल्पः P. 4,1,19, Vārtt. 2, Sch.

आसुरिकल्प (!) Verz. d. B. H. 91 (35).

1. आसेचन (von सिच् mit आ) n. 1) *das Aufgiessen, Eingiessen* KĀTJ. ÇR. 9,5,4. 6,2. 15,9,4. 25,12,12. — 2) *der Ort des Aufgiessens, Behälter von Flüssigkeiten*: या पात्राणि वृक्ष आसेचनानि RV. 4,162,13. तस्य सर्पिरासेचनं कृत्वा ÇAT. BR. 2,1,4,5. KĀTJ. ÇR. 4,8,5.

2. आसेचन adj. = असेचन ÇKDR. angeblich nach HĀR. = आसेचनक H. 1443. RĀJAM. zu AK. 3,2,2.

आसेचनवत् (von 1. आसेचन) adj. *mit einem Behälter, einer Vertiefung versehen, hohl*: महावीरमासेचनवत्तम् KĀTJ. ÇR. 26,1,16. 7,32. आसेचनवत्ति (sc. पात्राणि) पृषदास्यस्य पूरयति ĀÇV. GRH. 4,3.

आसेद्धर (von सिध् mit आ) nom. ag. *der Jmd in Verhaft hält* NĀRADA in MIT. 9,7.

आसेध (wie eben) m. *gerichtlicher Verhaft, Beschränkung der Freiheit*: स्यानासेधः कालकृतः प्रवासात्कर्मणास्तथा। चतुर्विधः स्यादासेधः NĀRADA in MIT. 9,4. fg.

आसेवन (von सेव् mit आ) n. *eifriges und anhaltendes Betreiben einer Thätigkeit* P. 8,3,102.

आसेवा (wie eben) f. 1) dass.: क्रियायाः पौनःपुन्यमासेवा P. 3,4,56, Sch. — 2) *Verkehr, Umgang*: उरासेवा *mit der es schwer zu verkehren ist* (रातसी) R. 3,23,15.

आसेवितान् = आसेवितम् (von सेव् mit आ) अनेन gaṇa इष्टादि zu P. 5,2,88.

आस्कन्द (von स्कन्द mit आ) m. 1) *das Aufspringen, Besteigen*: दत्तास्कन्दे वरुन् (पत्नी) पृष्ठे शक्तिदेवम् KATHĀS. 26,36. — 2) *Angriff oder Angreifer* VS. 30,18.